

DE MOEIAL

VRIJE
UNIEF
BRUSSEL

MARCA REGISTRADA - TRADE MARK REGISTERED IN FOREIGN COUNTRIES

Tweewekelijks tijdschrift van de VUB-studenten.
Uitgegeven in samenwerking met V.O. en B.S.G.
Verantwoordelijke uitgever: Erik Adriaensens

7 januari 1984
1° jaargang
nummer 9

Pleinlaan 2
1050 BRUSSEL
02/641.23.27
02/641.23.28

Wie zijn "Moelial" wil thuisbezorgd krijgen stort 150fr op rekening n°001-1386975-48 met vermelding van naam en adres.

TRAAGHEID

Genieën zijn blijkbaar steeds voor op hun tijd. Je kent dat : mensen die tien jaren of meer te vroeg zijn geboren. Totaal onbegrepen. Bij studenten merk je daar niets van. Zij zijn weliswaar ook onbegrepen. Maar dat is eerder aan hun dialektische klankstoten te wijten. Het veronderstelde paleis van genialiteit -de universiteit- mist echter het geniale "vooruitzijs"principe. En gaat de mist in... Eerder het gevoel van traagheid overvalt me hier. Het steeds achternalopen op de felten de realiteit. Althoewel... na de voorjaarsziekte moet de "schwung" er terug ingeblazen worden. Nog maar net februari en het valt reeds te merken. De drinkcellen worden onherroepelijk, zij het uiterst langzaam, ingewisseld voor de hersencellen. Als die nu nog onder stoom komen te staan, vallen er gensters. Het is duidelijk : dit was de laatste vermittiging om je benen onder je buretafel te schuiven. Want wie nu nog niet bezig is... Ach, dit heb je al tientallen keren gehoord uit bezorgde oudermondten. De eindeloze concurrentieslag tussen studentjes; de opgeblazen mythe van de 'modelstudent' met enkele ontwenningsskuren achter de rug kan ons levendig weer gaan beheersen. Wat voel ik me ziek worden?

Traagheid.
Al sinds weken maken we plannen wat we moeten uitvoeren en telkens overvalt ons die aangeboren traagheid. "Wat zijn de dingen buiten je studies toch interessanter",

denk je. En trouwens, onder druk ("under pressure") werk je sneller, beter, efficiënter. Dus : geen zorgen, morgen komt er nog een dag.
Studenten hebben een natuurlijke neiging tot luiheid. En anders wordt het snel aangeleerd. In enkele dagen presteren waarvoor normaliter weken, maanden zijn uitgetrokken. Is dat niet het principe van onze consumptie -en concurrentie maatschappij? Diegene die het minst doet, maar het handigst aan boord weet te leggen gaat met de eer lopen. Werken op het zweet van de anderen.
Maar kom, we dwalen af. Het ging over traagheid. Studenten zijn traag van begrip. Vraag dat maar aan het onderwijzend korps. Verdere uitleg is overbodig.
En ja, als we het over traagheid hebben, verzinkt de student in het niets tegenover onze Vub en haar administratieve bureaucratie. Nu we er de laatste weken even van mochten proeven, schenken we die bureaucratie (en de "denkers"/uitvoerders die erachter zitten) in een gulle bui van vrijgevigheid de bekoorlijke titel : "Trein der traagheid" en zingen hip, hip, hoera... maar wensen het geen lang leven.
Jason.

HET KONINKLIJK BALLET van VLAANDEREN zo hoort u het eens van een ander

vsf bespreekt

DE EERSTE FEBRUARI HAD VOOR DE EERSTE MAAL DIT JAAR EEN VERGADERING PLAATS VAN DE VLAAMSE STUDENTENFEDERATIE (VSF). DEZE VERGADERING HAD DEZE MAAL PLAATS OP DE VUB, ZODAT WIJ JULIE OP DE VALREEP HIER NOG EEN INROUK VAN KUNNEN GEVEN. OP DE AGENDA TWEE REGERINGSMAATREGELEN DIE NU VOLOP IN DE BELANGSTELLING STAAN : GOL EN DEHAENE.

Eén ding is weer duidelijk geworden. Dit onlangs opgerichte overkoepelend studentenorgaan zoekt nog wat naar zijn eigen bestaansreden. De eigen profilering is duidelijk nog zoek. De organisatie en mobilisatie zou waarschijnlijk vlottter verlopen als er meer gewerkt zou worden rond concrete harde actiepunten (zoals in de tijd van 'de tienduizend'). Doel van de Vlaamse Studentenfederatie is echter in de eerste plaats het uitwisselen van informatie tussen de verschillende universitaire centra en hogescholen. Het is immers daar dat er concreet gewerkt dient te worden. In dit verband is het belangrijk dat de 'nieuwsbrief' van de VSF uitgroeit tot een soort volwaardig tijdschrift waarmee de verschillende studentenorganisaties elkaar op de hoogte zouden kunnen houden van de eigen activiteiten rond bepaalde studententopics.

Rond het migrantenbeleid van minister Gol, en meer bepaald zijn wetsontwerp dat nu zoveel beroering veroorzaakt in de studentemiddens, zal er concreet gewerkt worden naar een mars van Gent naar Brussel, over verschillende Vlaamse steden. In de loop van deze en volgende week zullen hiervoor zoveel mogelijk mensen gemobiliseerd worden. Ook zal een duidelijke informatiebrochure over deze materie tegen een licht prijsje door Vrij Onderzoek aangeboden worden. Op een ander vlak zullen zoveel mogelijk handtekeningen verzameld worden van professoren die zich in een petitie zullen uitspreken tegen de ondemocratische maatregelen van Gol.

Minister Dehaene van Sociale Zaken heeft een wijziging doorgevoerd in de toelaging van de fakulteiten geneeskunde aan de universiteiten. Hiermee ging hij in op een eis van de artsfondsen die in hun overleg met de ziekenfondsen een studentenstop eisten. Door de universiteiten voor hun geneeskundestudenten enkel nog forfaitair te betoelagen, hoopt de minister dat deze eerste de slaagpercentages gevoelig naar beneden zullen halen, waardoor het aantal afstuderende artsen gevoelig teruggedrongen zou kunnen worden. De universitaire overheden worden er immers van verdacht meer studenten te laten slagen vanwege de hoge toelage per student (een half miljoen per doctoraatsstudent!).

Minister van Goens van Onderwijs heeft echter plannen om deze forfaitaire toelaging in alle richting door te voeren, wat betekent dat de universiteiten een bepaalde vaste toelage krijgen, die niet meer berekend wordt volgens het aantal studenten. Volgens zijn zeggen zou dit in het voordeel zijn van de universiteiten, daar het aantal studenten begint af te nemen en de algemene kosten eigenlijk toch dezelfde blijven. Deze redenering zou echter niet opgaan voor de sociale sector aan de universiteiten, welke volgens het oude systeem betoelagd zouden blijven. De subsidies zouden hier dus nog afnemen.

Vanuit de studenten wordt bovendien gevreesd dat deze maatregel de democratisering van het onderwijs zal tegenwerken aangezien de universiteiten minder gemotiveerd zouden zijn om te recruteren in de verschillende lagen van de bevolking. Ook kunnen zo gemakkelijker inschrijvingen geweigerd worden, wat voordien natuurlijk haast nooit gebeurde. Voorlopig blijft het afwachten hoe alle betrokkenen zullen reageren. De VSF zoekt het in ieder geval verder uit.

G.Y.

Voor hen die het nog niet wisten, op 8 februari is er een balletavond in de aula van ons eigenste VUB. Treedt voor deze gelegenheid aan het koninklijk ballet van Vlaanderen en dat kan beloven, schijnt het.
Leek op balletgebied zijnde (een mens is nooit te oud om te leren) wat informatie ingewonnen bij gereputeerde "kenners" en die wisten te vertellen dat dit balletensemble garant staat voor technisch degelijke misschien wat inspiratieloze vertolkingen. Deze mensen hebben in het buitenland een zekere reputatie verworven, zij zitten regelmatig - wat heet regelmatig in balletterminologie - buiten 's lands grenzen op festivals en dergelijke.

Ballet lijkt een wereld op zichzelf die naar buiten toe vaak gesloten overkomt en in zulke optiek kan ik niet anders dan dit initiatief loven. Hopelijk denken anderen er ook zo over en wordt dit een geslaagde avond.
Met het nodige voorbehoud volgt nu de beschrijving van het programma. Er worden 4 stukken gebracht. "Les Rendez-vous" is een klassiek ballet zonder verhaal, waarin de fragmenten met elkaar verbonden zijn door de idee aangeduid in de titel. Het werd gecreëerd in 1933 door Sir Frederick Ashton maar heeft sindsdien de nodige wijzigingen ondergaan, zowel wat de choreografie als de aankleding van het stuk betreft. Het ensemble dat dit stuk brengt drukt er zowat zijn stempel op. Eigen aan dit ballet is de virtuositeit en de precisieheid, kenmerkend voor Frederick Ashtons klassieke stijl, waarmee het gepresenteerd wordt. Hier zou heel wat te zien kunnen zijn.
Het tweede stuk noemt: "Een Zwanezang". Het gegeven in deze creatie situeert zich rond een oud paar dat steeds ballroomcompetities danste en dat nog een keer overdoet. De

choreografie is van Jeanne Brabants (directrice van dit ensemble) en is muzikaal gebaseerd op : "Poema in Rapsodievorm" van Karel Candaël, een tijdgenoot van Peter Benoit, maar die in tegenstelling tot deze laatstgenoemde meer aandacht ging besteden aan het louter muzikale en het symfonische in plaats van aan de "volkse" traditie.

De derde creatie heeft de naam "La Peri" meegekregen. De choreografie voor dit stuk is in handen van John Butler, die reeds eerder met het ballet van Vlaanderen werkte. Componist is Paul Ducas. Het verhaal van dit van 1912 daterend stuk gaat over Iskander (Alexander de Grote) die op het einde van zijn leven op zoek gaat naar de bloem van de onsterfelijkheid. Hij vindt deze wonderbaarlijke plant in het rijk van de "peri's", maar uit liefde voor de fee die over de bloem waakt, verzaakt hij en sterft. Hoewel traditioneel van muziek en inhoud kreeg dit stuk door Butlers innovatieve aanpak een meer moderne dimensie. Het laatste ballet is ook niet bepaald klassiek te noemen. Het is "Symphony in Three Movements" en de componist is Igor Strawinsky. Hij schreef tussen 1942 en 1945. Van dit werk zei hij zelf dat het onder invloed van de wereldgebeurtenissen, W.O. II, gecomponeerd werd. De choreografie van Nils Christie doet aan deze idee niets af. Het ballet geeft zoals de muziek impressies weer, beelden die opgeroepen worden wanneer men aan oorlog denkt, en dat lijkt mij wel een zeer actueel thema.
Het koninklijk ballet van Vlaanderen dus de achtste februari in de aula, een misschien wat aparte kunstvorm, maar zeker niet uobollijg of dépassé.

P.D.M.

INHOUD :
Moelial nummer negen .
p.1 Een opwarmertje aan de hand van een 'traag' kursiefje.
Over het evenement : het Ballet van Vlaanderen aan de VUB in woord en beeld.
VSF : een parole i.v.m. Gol, een passus over de numerus clausus.
p.2 Studenten net zoals de échten : in een parlement.
Waarachtig, de waardige waarheid.
Nietzsche in het sekundair onderwijs.
En een IJzeren inbreng : een reisverhaal uit Bulgarije (echt beleefd, wat dacht je p.3 En we moeten : sport forfaits, uitslagen en verdere kalenders (universitair, inter-fakultair...)
Een verziekte rubriek : Na het morgendrood.
p.4 Over utopia en studentenparticipatie (dan toch de waarheid ?).
En we wisten het niet maar het schijnt dat V.O. (Vrij Onderzoek) bevrijdt is.
p.5 en 6 Een complete kulturele verwenning.
p.7 Aail... radennieuws... over onderwijrs-raad en sociale raad.
p.8 De onmisbare agenda, de onmisbare film-bespreking, de onmisbare poëziewedstrijd, de onmisbare open tribune.
En dan zullen we het wel gehad hebben zeker ? Of is er nog een hoekje vrij ?

na het morgenrood

Ieder rechtgeaard mens weet dat bibliotheken een echte aanfluiting zijn van elk mensenrechtelijk en democratisch principe. Als vaderlijk staat zich weer eens wil moeten... Zoals minister De Clercq mij eens persoonlijk heeft verteld op een receptie, worden in de bibliotheken dynamisme en privé-initiatief schandelijk in de kiem gesmoord. En Willy was nog steeds nuchter, voor zover ik kon zien. Het resultaat van deze zoveelste staatsinmenging laat zich dan ook kennen. Onvriendelijke bedienden, ontbrekende boeken, de studentenkaart wordt opgevraagd, het gezicht wordt bestudeerd, naam en adres gaan in de archieven... Eens de balie gepasseerd, waant men zich wel in het Oostblok. Onze rode vrienden hebben hun werk grondig gedaan.

Voorts worden de boekhandels door de bibliotheken van een deel van hun inkomsten beroofd. Vermengduldig het aantal bibliotheeklezers met minstens eenmaal de prijs van een doorsneeboek, en zult zien dat de collectivisten de winkeliers weer een mooie pad in de korf hebben gezet. Voorsdanders van bibliotheken beweren altijd dat deze instellingen noodzakelijk zijn om ook minder begoeede mensen de kans te geven een boek te lezen (sic). Het wordt hoog tijd dat deze halfzachte praat de wereld uit te helpen. Zonder bibliotheken zouden boeken namelijk veel goedkoper zijn. Immers, bibliotheken kopen zoveel boeken op dat de vraag op de boekenmarkt enorm stijgt. Als de vraag stijgt zal ook de prijs van de boeken omhoog gaan (dat kan het kleinste kind, en die vooral, u vertel-

len). Als de bibliotheken nu afgeschafte zouden worden, zouden vraag en prijs onmiddellijk dalen. Zeg nu zelf, wat is het beste voor de arme mensen... Het is nodig dat er werk wordt gemaakt van een decollectivering van de boekensektor. Er moeten boeken overgeheveld worden van openbaar naar het privé-bezit. Laat ons meteen aan het werk gaan op de VUB. We hebben ons oor te luisteren gelegd bij mensen die reeds actief hebben gewerkt aan deze overheveling. J.V. 'Ik had mijn hart verloren aan een duurnaslagwerk over chemie. Het was een hele tijd onvindbaar in de bibliotheek. Toen ik op een keer ging kijken, was er een exemplaar voorradig. Ik nam het uit de rekken en zetten me aan een tafel. Ik keek om me heen. Niemand schonk me enige aandacht. Aan de achterkant van de kaft van elk boek uit de bibliotheek is een viltje bevestigd. Het draagt de universiteitsstempel. Onder het viltje bevindt zich een dun metalen plaatje

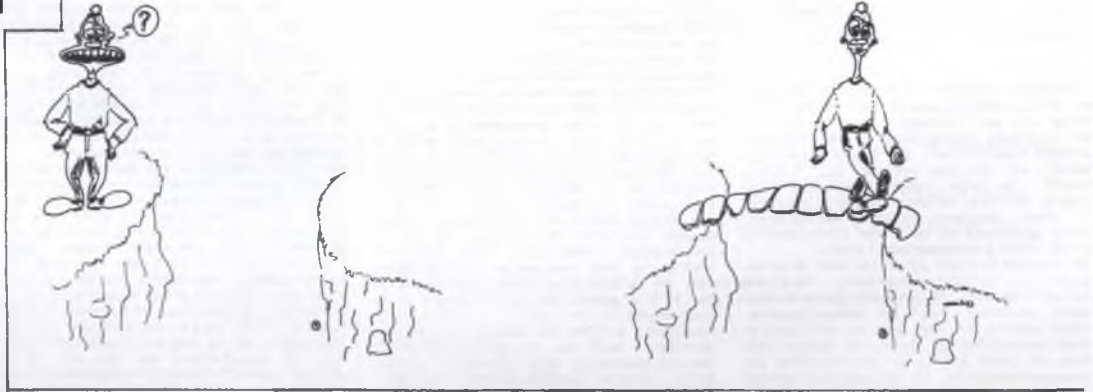
dat de detector alarmeert als men de balie ongeoorloofd wil passeren. Ik scheurde het viltje van de kaft en wierp het plaatje achter de chauffage. Ik stak het boek in mijn boekentas en liep de bibliotheek uit. Ik probeerde aan uitgehongerde bootvluchtelingen te denken toen ik de balie voorbijliep.' Deze methode is echter nogal brutaal en eerder riskant. W.W., een bekende figuur in de fashionabele hoek van de cafétaria, bezorde ons een meer scherpzinnige en cleane methode. 'Ontleen het boek van uw keuze en breng het na een paar dagen terug naar de bibliotheek. Wacht opnieuw enkele dagen en zoek het dan terug op. Neem het, begeef u naar de balie en toon de datum. Die zal de 'ontlener' nog een drietal weken respijt geven. De bediende zal knikken en het boek doorgeven langs de detector.' Veel succes!

J.V.O.

SPORT

Universitaire sportkalender

21 feb.1984	Volleybal heren	ULg-VUB
22 feb.1984	Cross kampioenschap	ULg
	Tafeltennis	VUB
	Tennis heren	VUB-KUL
	Handbal	VUR-UA
29 feb.1984	Basketbal heren	ULg-VUB
	Handbal	VUB-ULB
	Hockey	
	Tennis heren	FUCAM-VUB
	Volleybal heren	UA-VUB
	Volleybal dames	UA-VUB
	Minifoot regionaal kamp.	VUB

INTERFACULTAIRE KOMPETITIE 1983 - 1984

VOLLEYBAL HEREN

UITSLAGEN VOORRONDE

PK 1	- HILO	2 - 1
PK 2	- KINE	0 - 2 FF
KEPS	- WK	1 - 2
PK 1	- VRG	2 - 0 FF
HILO	- KEPS	2 - 0 FF
PK 2	- SOLVAY	2 - 0
WK	- VRG	2 - 0 FF
PK 1	- KEPS	0 - 2
KINE	- PERS	2 - 0
HILO	- WK	2 - 0
KEPS	- VRG	2 - 0 FF
PK 2	- PERS	2 - 0
PK 1	- WK	2 - 0
HILO	- VRG	2 - 0 FF
KINE	- SOLVAY	1 - 2
SOLVAY	- PERS	2 - 0 FF

FINALERONDE

1° tot 4° plaats	5° tot 8° plaats
HILO	WK
PK 1	KEPS
KINE	PK 2
SOLVAY	SOLVAY

KALENDER

Vr 10/2	WK - Keps
Ma 13/2	PK 2 - Pers
Wo 15/2	HILO - Kine
Do 16/2	PK 1 - Solvay
Ma 20/2	WK - PK 2
Wo 22/2	PK 1 - Kine
Wo 22/2	KEPS - PK 2
Do 23/2	HILO - Solvay
Do 23/2	WK - Pers
Vr 24/2	HILO - PK 1
Wo 29/2	Kine - Solvay
Wo 29/2	KEPS - Pers

OPMERKINGEN

- De wedstrijden gaan door in de sportzaal van het HILOK (oude zaal).
- De wedstrijden vangen aan om 12.15 uur.
- Er wordt gespeeld naar 2 winnende sets.

Interfakultaire competitie 1983-1984

Volleybal dames :

Uitslagen Voorronde :

HILO-Solvay	2-0 FF
WK-PK	2-0 FF
PPak-Kine	1-2
Pers- Keps	2-0
Germania-HILO	0-2 FF
WK-Keps	2-0 FF
Kine-VRG	2-0
PK-Pers	0-2 FF
Germ.-Solvay	0-2
VRG-PPak	0-2
PK-Keps	0-2 FF
WK-Pers	0-2 FF

FINALERONDE :

1° tot 3° plaats :

HILO
Kine
WK

4° tot 6° plaats : 7° tot 9° plaats :

Solvay Germania
Ppak VRG
Pers Keps

KALENDER /

Wo 8 feb.	HILO-Kine
Do 9 feb.	Solvay-PPak
	Germania-VRG
Vr 10 feb.	WK-HILO
Wo 15 feb.	PPak-Pers
	Kine-WK
Do 16 feb.	VRG-Keps
Vr 17 feb.	Pers-Solvay
	Keps-Germania

INTERFACULTAIRE KOMPETITIE 1983 - 1984

VOETBAL

UITSLAGEN VOORRONDE

Pers II	- PK	6 - 3
Germania	- PPK	0 - 5
WK	- Pers I	2 - 7
Keps	- Solvay II	6 - 1
PK	- Keps	3 - 5
HILO	- Pers II	7 - 5
Germania	- Solvay II	5 - 0 FF
HILO	- PK	4 - 1
Kine	- Pers I	9 - 3
Pers II	- VRG	3 - 3
Kine	- Solvay I	7 - 1
Solvay II-	PPK	13 - 12
WK	- Solvay I	5 - 0 FF
VRG	- HILO	6 - 6
VRG	- PK	15 - 1
Pers I	- Solvay I	5 - 0 FF
WK	- Kine	0 - 10
Keps	- Germania	5 - 3

FINALERONDE

1° tot 3° plaats

HILO
Keps
Kine

7° tot 9° plaats

Pers II
Germania
WK

KALENDER

Do 9/2	PK	- Solvay II	12.30 u.
Vr 10/2	Germania	- WK	12.30 u.
Ma 13/2	VRG	- PPK	12.30 u.
Wo 15/2	Keps	- Kine	12.30 u.
Do 16/2	WK	- Pers II	12.30 u.
Vr 17/2	HILO	- Keps	12.30 u.
Di 21/2	PPak	- Pers	12.30 u.
Wo 22/2	Kine	- HILO	12.30 u.
Do 23/2	Pers II	- Germania	12.30 u.
Di 28/2	Pers I	- VRG	12.30 u.

DE UTOPIE VAN DE STUDENTEN INSPRAAK

De universiteit is een wetenschappelijke fabriek met onderwijs als produktiefactor. Haar opdracht is ten dienste van de industrie personen klaar te stomen.

Een andere taak is studenten op te voeden tot wondige burgers die de bestaande maatschappelijke situatie in vraag stellen. Een maatschappelijk verantwoordelijkheidsbesef aankweken; een begin van inspraak bijbrengen... Maar is dit in de werkelijkheid zo?

Italiaanse studenten stichtten de 'Negatieve Universiteit', omdat "de universiteit dient als een instrument van ideologische en politieke manipulatie om een ondergeschikte mentaliteit te kweken tegenover macht, wat dat dan ook mag zijn." Gezag speelt in onze onderwijsstructuur nog steeds een zeer belangrijke rol. Onderwijs is kennis doorgeven en gezag respecteren. Gezag gebaseerd op de ivoeren toren positie en de alles overdommende kennis. Het onderwijs dient als basis voor de prestatie- en selectie maatschappij. Niet het kollektieve maar de persoonlijke prestatie wordt benadrukt. Heel het onderwijsmechanisme bereidt ons niet voor op zelfstandige kennisverwerving of kritische opstelling. Maar is juist een lange voorbereiding tot gezagsgehoorzaming in de onderwijsinstelling en in de latere arbeidsfeer. "We worden jarenlang getraind in luisteren, ge-

hoorzamen, instructies opvolgen, geen lastige vragen stellen, gezag respecteren, eraan gewend raken voortdurend individueel gekwoteerd te worden... Kortom: de ideale marionet voor een plaats in het arbeidsproces waar niet al te veel naar het waarom mag worden gevraagd maar waar gewoon hard gewerkt moet worden, waar bevelen en instructies trouw moeten worden opgevolgd." (Ton Retgjen: Universiteit in opstand) Wie een kritische bek in de les durft optrekken wordt al snel geveiseerd door Het Gezag. Vooral als de andere schaapjes gezagsgetrouw blijven doormekken. Sommigen veranderen zelfs in een wolf met schaapsvacht en bedriegen hun eigen groepsgenoten of sluiten er zich totaal hautain vanaf om in de kafetaria hun diploma dichterbij te drinken. Nochtans in een elite-instelling waar theoretisch de meesten grotere ontwikkelingskansen (ook op niet-studie vlak) krijgen voorgeschoteld als vele anderen zouden we meer studenteninitiatieven op gebied van participatie verwachten. Maar ook hier treffen we deze kruiperige onderdanigheid aan. Of is het juist deze elitefaktor, al die fils à papas, die deze situatie in de hand werkt?

Desondanks blijven de eeuwige vragen even pertinent: doel van de studie? werkwijze van het onderwijs? werkwijze van de instelling? relatie wetenschap/onderzoek-maatschappij? Kortom kritisch staan tegenover je eigen positie en daar ook iets in te

zeggen hebben. Maar bewust van diploma en latere 'hoge status' leggen vele studenten zich gewillig neer bij de (tijdelijke?) ondergeschikte situatie. De vrees voor repesailles -de lieve puntjes op de eindafrekening- zit er diep in.

En hebben we eigenlijk reden tot klagen? Volgens de VUB-brochure 'algemene inlichtingen 1983-1984' niet: (over inspraak van de Raden) "Een van de typische kenmerken van het student zijn aan de VUB is de mogelijkheid bij te dragen tot het beleid, niet alleen door afgevaardigden te kiezen, maar ook door zelf kandidaat te zijn voor de Raad van Beheer, de Sociale Raad en talrijke commissies waarin de studenten vertegenwoordigd zijn." Mooie reclame, een pluim op de hoed van de public-relationsdienst.

Maar relativiteitszin kan nooit geen kwaad. Daarom enkele fundamentele rechtzettingen i.v.m. studenteninspraak in "de raden". Net zoals in de dagelijkse les staat die ver beneden nul. De universiteit leidt nog erger dan de staat aan dezelfde kwaal: democratie bestaat hier niet eens op papier. De overdommende meerderheid (=studenten, voor alle duidelijkheid) wordt vertegenwoordigd. Minderheid geduwd kwa vertegenwoordiging. Meestal heeft die minderheid dan nog adviesrecht, dus je mag een papertje invullen, de sekretaresse zal het wel in de vuilbak gooien. Dat zijn reglementair bepaalde gegevens. De bewust onderdrukkende factoren, waar de verachting voor de studenten soms afdruipt, zijn nog hatelijker.

Enkele voorbeelden? De beslissingen zijn reeds vooraf vastgelegd onder professoren. Dan worden de studenten "geraadpleegd" en de professorenbeslissing doorgedrukt. Dat neemt men de huidige studenteninspraak!

Andere tegenwerkende elementen: het niet tijdig verwittigen voor een vergadering, niet aan het woord laten komen of het afbreken, "intellectuele" druk uitoefenen, minderwaardig doen, als de studenten argumenteren zelf onderling kletsen over de kinderen... Het onwaarschijnlijkste is echter de niet-openbaarheid van de raden. Hoe kan men dan over democratie praten? Kletsboek als "dan wordt het een duiventil..." enz. zijn drogredenen.

Ja, de gewlekte gezagshandhavers hebben het begrepen: Men mag autoritair zijn, maar het mag niet al te fel opvallen. Daarom een mantel der liefde en een schijnparticipatie. "We mogen meewerken aan Het Gezag". Kollaboreren eerder, om later het deksel op onze neus te krijgen onder de vorm: "Ja maar, de studenten hebben toch mee deze beslissing genomen." Jawadde!

Kunnen we nog verder kollaboreren, het gebruiksvoorwerp van het gezag spelen? Als we ons geheel onttrekken resulteert dit ongetwijfeld in nog meer arrogante en onaanvaardbare maatregelen.

We moeten alle mogelijke studentenposities innemen en ijveren voor grotere participatie en openbaarheid. Want je komt pas in de buurt van democratie als zoveel mogelijk mensen deelnemen.

Joson.

STANDPUNT VRIJ ONDERZOEK BEVRIJDT

Wanneer ik me afvraag: "Wat is Vrij Onderzoek?", dan is dat in de eerste plaats een persoonlijke aangelegenheid. Dit kan ook niet anders als je uit een katholieke milieu komt waar je voor het antwoord op jezelf bent aangewezen. Vrij Onderzoek is dus voor mij allereerst de ervaring alleen te staan in een gelovige omgeving die zich vijandig en onverdraagzaam opstelt t.o.v. het individu dat zich een vrijheid van denken tracht te veroveren. Al zeer jong voelde ik aan dat geloven en weten niet samengaan. Wie zegt: "Ik geloof", kan deze uitspraak niet funderen op feiten, redelijke argumenten. Het bestaan van een God (om het even welke) is iets dat je aanvaardt op gevoelsmatige wijze. Daarom sluit elk geloof het irrationele (het onredelijke) in zich. De gelovige is juist zo fanatiek in zijn bekeringsdrift omdat hij een drogbeeld, waaraan hij zelf twijfelt, aan de man moet brengen. De katholieke kerk in Vlaanderen heeft haar grote invloed te danken aan het gevoelsmatige inpompen van godsdienstige begrippen bij zesjarige kinderen, een leeftijd waarop men emotioneel zeer ontvankelijk is maar nog niet bekwaam redelijk, d.m.v. begrippen, te denken. Later gaan de begrippen dan een onafhankelijk leven leiden. Ze worden een gewoonte, die des te aantrekkelijker is omdat de godsdienst een kant en klaar antwoord geeft op de grote metafysische vragen: de dood, het lijden... Zoals de filosoof (?) Leibniz die beweert dat deze wereld de beste aller werelden is, want ze werd geschapen door Onze Lieve Heer Jezus Christus. In deze wereld heeft alle lijden een zin, want het leidt (lijdt!) naar iets beters. Dit Leibniziaans optimisme houdt echter in dat men het lijden heeft te aanvaarden. Het geloof is niet van deze wereld en mondt onvermijdelijk uit in de berusting.

Daarom is het fenomeen "Christenen voor het Socialisme" zo verontrustend. Het wijst op een innerlijke aantasting en verrotting van het socialistische gedachtegoed. Het democratisch socialisme streeft de materiële en

geestelijke bevrijding van het mensdom na. De bijbel kent slechts verachting voor het materiële (lijfelijke) welzijn van de mens. Op het geestelijke vlak heeft men te gehoorzamen (te geloven) aan de eeuwige wil van God, en hem boven alles lief te hebben. Zij die uit de bijbel een instrument voor sociale vooruitgang willen maken doen niets anders dan aantonen dat zij dit geschrift grondig misverstaan. De realiteit toont de juistheid van deze stelling aan: de Poolse katholieke kerk die nu de keuze heeft tussen het voortbestaan van haar kruis in het communistische systeem of het stelling nemen voor de arbeiders (iets wat feitelijk, zoals ik al schreef, onmogelijk is), houdt het, zoals verwacht, bij haar kruis. Jaruzelski kan zich trouwens geen betere partner dromen dan Glomp want godsdienst, moeten we het nog herhalen, zorgt voor kalme, berusting... Een ander voorbeeld ligt in de angst van de kerk voor de aardse schoonheid van de naakte vrouw die Sandro Botticelli, de Italiaanse schilder uit de renaissance, in zijn "Geboorte van Venus" zo prachtig vorm gaf. De feestelijke aardse werkelijkheid inspireert natuurwetenschappen en filosofie en toont de schamelheid aan van een God die meer en meer wegwijnt tot een kwade droom. Bij Dante en Petrarca worden Beatrice en Laura bezongen en vereerd als hoogstaande wezens, inspiratrices van kunst en wetenschap. De renaissance zal echter uitdoven in godsdienstoorlogen en bloedige kettervervolgingen, kenmerken van alle godsdiensten (cfr. de "heilige oorlog" Iran-Irak). Het katholicisme triomfeert, door het geweld, en de vrouw wordt weer zoals Thomas van Aquino haar zag: een hoer, slechts goed om kinderen te baren.

Ondanks de godsdienst heeft de vrouw zich in de twintigste eeuw een plaats veroverd, als inspiratrice, maar vooral als een zelfstandig denkend wezen, evenwaardig aan de man.

Vrij Onderzoek: het op redelijke basis samenleven, in vrijheid kunnen denken. Daarom kan Vrij Onderzoek niets anders betekenen dan atheïsme.

Joris Cox

DE WILDE AVONTUREN VAN JEAN GOL

KULTUURKRANT

V.U.B. - Dienst Kultuur - Pleinlaan 2 - 1050 Brussel - gebouw Y' - telefoon 02/641.23.25

GRAHAM EUHH BURTON GREENE

De idee die ik heb van een kaffee is wat ruwweg een donkere (vandaar bruin kaffee) gelagzaal met in de hoek voor wie wil een piano met bijbehorende pianist, verscholen van de toog. Daar wordt dan de hele Europese bierberg op 1 nacht verzet op zachte, vooral niet opdringerige muziek. Maar goed : andere tijden, andere zeden. Hier spreekt men van Kultuurkaffee en hanger spots die je doen gelogen geloven dat je op een podium staat en bier wordt vaak ingeruild tegen wijn en andere meer gesofisticeerde keelsmeersels. De pianist is echter gebleven. Zij het dan part-time. We hadden reeds Norbert Detaye, nu krijgen we Burton Greene, een onbekende bekende die als we zijn curriculum mogen geloven eerder bij deze eersten behoort. Burton Greene liet voor het eerst van zich horen als medestichter van het "Jazz Composers Guild", dat was in '65. Verder be-

leidt hij de free jazz zangeres Patty Waters en werkte samen met onder meer Rashied Ali, Byard Lancaster en Sam Rivers. Greene wordt ook nog de specialist van de voorbereidende piano genoemd, de piano met meer dan enkel snaren die daarenboven ook rechtstreeks bewerkt kunnen worden, zoals een harp. Burton Greene werd beïnvloed door o.m. de Franse impressionistische componisten (Ravel en Debussy), moderne Europese muziek (Cage en Stockhausen) alsook door popmuziek en is niet ontdaan van een zekere mystiek. Dit levert vaak erg gevarieerde muziek op, wat genoeg afwisseling biedt om een zeer aangename sfeer te brengen. Burton Greene dus de negende februari in het kultuurkaffee, gratis!

P.D.M.

DE VRIJE MADAM

van Rudy Gelhof
door BENT

Jaak Vissenaken kookt een mosseltjes-met-kip schotel of nee, 't is mevrouw De Beer die kookt. Dit ter gelegenheid van het vijftigjarig bestaan van een vrouwenhuis. Als verrassingsingrediënt vertelt zij haar ervaringen als vrouw in de mannenmaatschappij. Een maatschappij die zich voor haar beperkt tot haar vader, man en zoon. Deze kleine wereld heeft haar nadviteit misbruikt. In het vrouwenhuis denkt ze zich helemaal te kunnen blootgeven. De confrontatie met de kordate, mannenhatende vrouwen buigt haar nateve geloof echter om in onzekerheid en frustratie. Mevrouw De Beer, eens een geerde dame; wordt het voorwerp van spot. Op een pijnlijke manier wordt haar illusie helemaal neergehaald. De LSP-technieken zijn niet ver te zoeken.

Rudy Gelhof, auteur van meerdere maatschappijkritische stukken, is de geestelijke vader van deze monoloog. De vrouw staat voor de zoveelste maal centraal, overkijkt wat ze gehad heeft en beseft dat alles nog veel erger is dan ze reeds vermoedde. De visie

van een vrouw, door de ogen van een man, op de haar omringende wereld. Om dit alles nog ingewikkelder te maken, koos BENT voor een travestievortolking. Jaak Vissenaken speelt mevrouw De Beer. En dat doet hij verbazend goed. Kleding, make-up en kapsel maken de eerste confrontatie makkelijker. Om zijn personage helemaal geloofwaardig te maken, bestudeerde Vissenaken ook de vrouwelijke, verfiende manieren van een "rijpere" dame. Het geheel overtuigt. Jaak Vissenaken is mevrouw De Beer, hij is zijn personage.

Na het stuk krijgt u de mogelijkheid de lekkere mosseltjes-met-kip schotel te proeven. Indien u geïnteresseerd bent... naam opgeven op de dienst kultuur (150 fr.) voor dinsdag 14 februari.

dinsdag 21 februari in het Kultuurkaffee. (inkom gratis)

VIDEORHYTHMICS

EEN VIDEO-CONCERT VAN WALTER VERDIN

HET SYSTEEM :

VIDEO-TAPES WORDEN RITMISCH GEMONTEERD. ER IS DUS ZOWEL EEN AUDIO- ALS EEN VIDEO-RITME. IN DE MONTAGE WORDT ER STEEDS KLANK EN BEELD (SYNCHROON) GEBRUIKT. DWZ DAT DE OPNAMES STEEDS BEELD MET KLANK ZIJN. MEN HOORT WAT MEN ZIET EN OMGEKEERD. BIJ DE MONTAGE WORDT ER WEL GEBRUIK GEMAAKT VAN EFFEKTEN/INTENSITEIT, KLEUR, SUPERPOSITIE, FEEDBACK, ECHO,... IN KLANK EN BEELD. 6 MUZIKANTEN CONCERTEREN HIEROP LIVE. DE VIDEO-TAPES FUNKTIONEREN DUS ALS "RITME-BOX". ZE GEVEN ZOWEL EEN KLANK-ALS EEN BEELDRITME. DE VIDEO= HET ORKEST/DE MUZIKANTEN= DE SOLISTEN. VANDAAR: VIDEO-CONCERT.

DE INSTALLATIE :

VIDEO :

ER IS GEEN ANDER LICHT IN DE RUIMTE DAN DAT VAN DE VIDEO, D.I. EEN GROOT SCHERM VOORAAN, DE PROJektor HANGT IN DE ZAAL. 9 MONITOREN HANGEN BOVEN EN NAAST HET PUBLIEK, 3 RIJEN VAN 3/ZE "WIJZEN" NAAR HET GROOT SCHERM. DE 6 MUZIKANTEN WORDEN BELICHT DOOR 6 MONITOREN. IEDERE MUZIKANT HEEFT DUS EEN VIDEO-MONITOR, DIE HEM BELICHT. HET PUBLIEK ZIET HET SCHERM NIET, MAAR ENKEL HET LICHT ERVAN OP DE MUZIKANT.

AUDIO :

ER IS GEEN ANDER GELUID IN DE RUIMTE DAN DAT VAN DE VIDEO EN DAT VAN DE MUZIKANTEN. D.I. HET GELUID DAT VERSTERKT WORDT DOOR EEN P.A. SYSTEEM. DE KLANKZUILEN VOORAAN, HET MENGpaneel ACHTER IN DE ZAAL. INDIEN HET MENGpaneel AL TE OPVALLEND IS OPGESTELD, MOET HET CENTRAAL ACHTERAAN STAAN EN VERLICHT WORDEN MET HET LICHT VAN EEN VIDEO-MONITOR. DE 6 MUZIKANTEN HEBBEN ELK, NAAST HUN VIDEO-MONITOR, EEN KLANKMONITOR DIE NAAR HEN IS GEKEERD.

AV :

DE VIDEO-PLAYER STAAT ACHTERAAN BIJ HET MENGpaneel. ER IS OOK EEN VIDEO-RECORDER, DIE HET BEELD RECHTSTREEKS OPNEEMT VAN DE PLAYER EN EEN GEMIXTE KLANK VAN HET CONCERT.

HET PUBLIEK :

ZIT NEER OP STOELN. DEZE STAAN IN V-VORM, DWZ 12 RIJEN, TE BEGINNEN MET 1 STOEL VOORAAN, DAN 2 STOELN, DAN 3... DE 12de RIJ HEEFT DUS 12 STOELN TOTAAL: 78 PLAATSEN.

VIDEORHYTHMICS

EX-
Boudewijnlaan 19
1000 Brussel

Donderdag 16 februari '84 te 22 uur
vrijdag 17 en 24 februari te 21 uur
Donderdag 23 februari te 21 en 23 uur

Organisatie : Jeugd en Plastische Kunst/EX:
Dienst Kultuur V.U.B.

TICKETS : 250 FR
200 FR (JPK-leden/EX-leden/ VUB-
studenten/CJP-Carte J)

RESERVATIE : JPK/PALEIS VOOR SCHONE KUNSTEN
02-512.04.03 (werkdagen van 14 tot 18 u)
68 plaatsen per voorstelling

MUZIKANTEN : AN BAETEN - CELLO
JAN DE HAAS - DRUMS
DAVID GYSELINCK - VIBRAFOON
FRANK MICHIELS - PERCUSSIE
DETT PEYSKENS-SYNTHESIZER/STEM
AN VAN PAEMEL - CELLO

COMPOSITIE EN PRODUCTIE : WALTER VERDIN

FOTOTENTONSTELLING FILIP CLAUS

Als huisfotograaf/Huysfotograaf van het dagblad De Morgen-Vooruit volgt Filip Claus ('957) het actuele pop-gebeuren op de voet. Niet alleen zijn technische perfectie en originele gezichtspunten, maar vooral zijn kritische benadering van een fenomeen dat maar al te dikwijls door mythe-voering vertroebeld wordt, verleent hem een uitzonderlijke plaats in de Belgische popjournalistiek.

Zonder afbreuk te doen aan het specifieke pop-gebeuren, toont Filip Claus het menselijke gelaat dat schuil gaat achter oogverblindende glitter, kilo's mascara en spektakulaire publiciteitscampagnes. Geen ontluistering van het imago, maar de 'star' tot zijn ware proporties herleid, of hoe een fotograaf de kloof tussen het idool en zijn vele bewonderaars helpt overbruggen. Opening dinsdag 14 februari, met gastspreek uit het rock-wereldje. Tentoonstelling van 14-28 februari in Galerij' boven het Kultuurkaffee.

MIDDAGKONCERTEN IN HET KK

De Dienst Cultuur start vanaf 9 februari met een reeks Middagconcerten in het Kultuurkaffee, telkens op donderdag van 12u30 tot 13u30.

Hieronder de lijst van deze concerten om boven je bed te hangen en zeker niet te vergeten.

- 9 februari : Brussels gitaarkwartet
- 16 februari : Martin Bombeek, piano
- 23 februari : Les Archets du cloître rouge
- 8 maart : Luk de Vos, piano
Philip Tjampens, viool
- 22 maart : Bart Snauwaert, fagot
Jan Maebe, hobo
Kathleen Sedeyn, piano
- 4 april : Christine Wouters, piano

VUB Kultuurkafé, donderdag 9 feb. 1984 :

Middagconcert om 12u.30

i.s.m. de Vriendenkring van het Koninklijk Conservatorium Brussel.

PROGRAMMA :

- Vier Renaissance stukken voor gitaarkwintet (T.Humes 1580-1645)
- Allegro en Andante voor gitaarkwartet (F.Sor 1780-1839)
- Sonatine voor fluit en gitaar - Allegro, Siciliana en Presto door Vincent Cortvrint, fluit en Geert Claessens, gitaar (M.Castelnuovo-Tedesco 1895-1970)
- Syrinx voor fluit solo door Vincent Cortvrint (C.Debussy 1862-1918)
- Andante en Allegro uit concerto voor 2 mandolinen en orkest bewerkt voor gitaarkwintet door Geert Claessens (A.Vivaldi 1680-1743)

Het Brussels Gitaarkwartet bestaat uit : Geert en Bart Claessens
Stefaan Baert
Monique Vigneron
met medewerking van Vincent Cortvrint

Het Brussels Gitaarkwartet

Het Brussels Gitaarkwartet is ontstaan in de periode dat Geert en Bart Claessens samen met Stefaan Baert gitaarles volgden bij Monique Vigneron. Deze laatste organiseert talrijke gitaarkoncertjes in de verschillende muziekakademies in het Brussels alsook in de Kunsthumaniora te Etterbeek. Het Gitaarkwartet biedt een goede afwisseling met de sologitaar stukjes die de verschillende leerlingen uitvoeren. Tijdens het academiejaar 1981-1982 heeft het Brussels Gitaarkwartet een 30-tal schoolconcerten gegeven in opdracht van Jeugd en Muziek Brussel. Tijdens deze gekommentariseerde concerten brachten ze niet alleen "klassieke" muziek maar ook Barok en Renaissance werken op originele instrumenten en tenslotte eindigden ze met een stukje "Jazz" muziek. Het kwartet heeft talrijke huis- en aperitiefconcerten op haar aktief o.a. in opdracht van de Vriendenkring van het Koninklijk Muziekconservatorium Brussel. Zij heeft ook al verschillende concerten gegeven in Nederland.

De drie jongelui volgen thans gitaarles bij prof. A.Sundermann. Geert Claessens behaalde tijdens het academiejaar 1980-1981 reeds op 18 jarige leeftijd een eerste prijs Gitaar met onderscheiding nadat hij datzelfde jaar de eerste plaats verwierf tijdens de "Pro Civitate" wedstrijd en met succes deelnam aan de wedstrijd "Kiwani's" te Aalst.

Het repertorium van het Brussels Gitaarkwartet bestaat uit originele werken zoals het kwartet van F.Sor en bewerkingen geschreven door Geert en/of Bart Claessens.

Vincent Cortvrint

Was in 1980 als 16-jarige fluitist de revelatie of "grand cru" van de Pro Civitate wedstrijd. Een verbluffende technische vaardigheid met daarbij een breedzinnige toonkwaliteit zijn rake kenmerken die hij erfde van zijn beroemde leermeester in het vak nl. Prof. Michel Lefebvre.

AROMA DI (BEUH) AMORE, HET RUKT HIER NAAR ONZIN

Waar ze de naam gehaald hebben (verwoede Freudianen?) blijft me een raadsel, maar dat de groep bestaat is een feit en wat voor een!

Voor het eerst kwamen ze in de belangstelling via de rock-rally '82, maar kwamen niet in aanmerking voor de "grote drie", ze moesten het met een finaleplaats stellen, wat ook al verdienstelijk is. Nog meer verdienstelijk is het feit dat ze zich niet meteen in de "business" gestort hebben, misschien wilden ze wel, maar dat alle aroma's di amores opgespaard werden om dan geconcentreerd op "het publiek" losgelaten te worden, het leven van een spuitbus, quoi.

In tussentijd werd wel de nodige ervaring opgedaan en is de groep-met-het-luchtje volwassen geworden. Tevens leerden ze wat optreden is. De songs van Elvis Peeters, soms geen verre familie van een zekere Bart?, worden bij voorkeur live gebracht, dood heb je d'r weinig aan natuurlijk, en op het podium leeft het aroma zich dan ook volledig uit, tegenwoordig moet alles kunnen.

Binnenkort mogen we nieuw plaatwerk van deze heren verwachten ter aanvulling en wellicht ook ter verbetering van de reeds verschenen "gorilla"EP die niet bijzonder geslaagd maar wel grappig was. Er komt een tijd dat iedereen wil tonen dat hij wat anders kan dan de lolligaard uithangen. Zelf omschrijven ze hun muzikale invloeden als zijnde uit de richting van PIL, Joy division en Eno, en hun muziek als hard, lief, cynisch en swingend, maar dat kunnen we checken de 14e februari in het Kultuurkaffee om 20u, gratis, gaan dus.

P.D.M.

AKTUELE KUNST PROFIELEN UIT DE HEDENDAAGSE VLAAMSE BEELDHOEWKUNST

DONDERDAG 16 FEBRUARI 1984

"Rik Poot" - Prof. L.De Pauw-Deveve

Aanvankelijk maakte Rik Poot (geb.1924) figuren van vrouwen en jonge mannen. Rond 1960 wijdt hij zich volledig aan "mondelage" en metaalwerk waarbij hij de abstrakte kunst steeds meer benadert, doch de natuur blijft zijn eerste inspiratiebron. Hij voert tevens monumentale werken uit geïntegreerd in architecturale gehelen. Hij bewerkt zowel steen, hout, ijzer, zink, brons als marmer.

DONDERDAG 23 FEBRUARI 1984

"Paul Van Gijsegem" - Dhr. W.Elias

Het werk van Paul Van Gijsegem evolueert afwisselend van meer abstrakt naar meer figuratief. Hij werkt vooral in ijzer, polyester, gebakken aarde of brons. IN zijn meer abstrakt werk gaat zeer grote aandacht naar de textuur van het materiaal : de korrel van de gebakken klei, de sleet van het verweerd hout, de brandsporen van de lasbout op het metaal. Zijn figuratief werk straalt de kracht uit van de mens die zelf god wil worden maar faalt in zijn overmoed. Monumentale beelden stellen de overvaders van de mensheid voor. Naar aanleiding van deze voordracht zal ook ingegaan worden op de techniek van het bronsgieten, nl. de verloren was.

expositie

Hermann Funcke
Louis Peeters
Guy Van Der Heulen
Julius Willy

Ingeleid door prof. dr. Flam.
Viering van het éénjarig bestaan van de Erekode d.m.v. deze expositie. Arbeid en plaisir. Vier Verschillende Stijlen. Maar de Erekode is één. En er is een ingang voor allen.

Tot 14 februari
in Gallery' boven
het Kultuurkaffee.

DE
BELGISCHE
EREKODE

